

§ 2.
Fra Bestemmelsen i § 1 kan, der ikke ske Undtagelse ved Bevilling. Derimod skal den ikke være til Hinder for, at en Gaard omdeles,

- 1) naar den Jord, der fratages Eiendommen, agtes indtagen til Skovs Oppløsning og Fredning (jfr. § 4);
- 2) naar den frastillede Jord i Genhold til tidligere Bevilling eller efter § 2 i Lov af 19de Februar 1861 om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen agtes indtagen til Benyttelse som Hovedgaardsjord;
- 3) naar det er Gjærdselskov eller en Løveffjord, der frastilles Eiendommen (jfr. § 5).

§ 3.

De Parceller, der ved en Omdeling frastilles en Bondeeiendom, blive enten at bebygge eller at forene med anden Bondejord, med mindre de agtes indtagne til Fredskov eller til Benyttelse som Hovedgaardsjord.

Udlægges en Parcel til Bebyggelse, bliver den inden 2 Aar, at regne fra den Dag, da Indenrigsministeren har godkendt Omdelingen, under den i Fred. af 3die December 1819 § 17 fastsatte Straf at forsyne med Bygninger.

Agtes en særlig styksat Lod skilt fra den Eiendom, hvorunder den er henlagt, eller en bebygget Lod forenet med en anden Eiendom, bliver der, at forholde paa samme Raade som ved en egentlig Omdeling, kun at der ikke finder nogen Hartkornfordeling Sted.

§ 4.

Den Jorbbrotten ved Fred. af 8de Juni 1787 og 27de September 1805 givne Ret til at indtage Fæstejord til Skovs Oppløsning og Fredning kan kun benyttes, naar Gjennemsnittet af de paa Jorden ved Matrifuleringen satte Taxter er 15 eller derunder, medmindre Jorbbrotten inden 1ste Januar 1874 for Indenrigsministeren godtgjør, at saadan Inddragning af Fæstejord er nødvendig til Fuldførelsen af et efter en tidligere lagt Plan og før 1ste Januar 1873 paabegyndt, men endnu ikke fuldført Skovanlæg.

Bondejorder, der ere indtagne til Fredskov, maa ikke uden Indenrigsministerens Samtykke atter udlægges til Algerbrug. Det bliver i saa Fald at iagttage, at Jorden udlægges enten til Bebyggelse eller til Forening med anden Bondejord overensstemmende med § 3.

§ 5.

Den til en Fæstegaard (jfr. § 1) nu hørende Eng, Gjærdselskov eller Løveffjord maa ikke skilles derfra, med mindre Frastillelsen sker ved Gaardens Afhændelse til Selvetendomme eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, eller der ved en Landvæsenkommissions Kjendelse træffes saadan Bestemmelse, at det Fornødne af Eng, Gjærdsel og Løv kan anses tilfikkret Gaarden i dens tilbageblivende Tilliggende.

II.

§ 6.

Paa et Gods ere Fæstetvang undergivne:

- 1) de i § 1 omhandlede Eiendomme;
- 2) Parceller, der ved en Udfrysning eller Omdeling af Bøndergods ere udlagte som selvstændige Eiendomme, naar de have et Tilliggende af 2 Tdr. Hartkorn eller derover;
- 3) Bondeeiendomme, der ere dannede af flere særlig styksatte Lodder, naar disses samlede